

AHH YURDUM

Ah yurdum kendi kelimelerinle öldürdün öz çocuğunu
Gülümseyerek dinlerdi dağda şarkılarını
Özlemle terlerdi sırtlarken çantalarını
Bir gitar teliyle tertemiz yüreklerin kellelerini uçurdun.

Hücreleri kuyu bilen yusufların keremi,
Deniz aşırı seferlerinde boğdurdun
Ay parçalarının gülüşlerini
Bir ranzadan sarkan dualı ipekten iplerinde soldurdun.

Ahh yurdum aaaaaahhh
Ülkenin ağır metallerini
Bir kaşık suda popülerle doldurdun.

Son gülüydü belki toprağının
Baş etmeliyken gül çiçeklerini
Gittin bir yaz ihanetine yoldurdun.

İki dostun sessizce bakışıp ağlamasıydı geçen yıllar
Sabırla "artık" günlerini beklerdi bereket savaşçıları
Kalkanını, miğferini, çırlıçıplak bedenini
Bir korkağın küfr-akar ağzıyla doldurdun.

Hep yanlış izmlere aşık oldun
Ahhh yurdum aaaahhhhh
Göçebe bir kuş gibi, çocuklarını gurbetlere ayırıp
Akıbetlerini cellatlarından sordurdun.
Onu beşi heves edip soğuk yatağına girdi
Mezarını kazdın cümle aleme duyurdun
Gelsin şimdi yatağına girdiklerin şiirini başka dilde yazsın
Naatını kimler okusun naaşını kimler kaldırsın.

Uzak bakışların ardında bekliyor günlerini
Kılıcının kabzasına dayanan yiğitlerini
Bir dua sıcaklığında okşarlardı meçlerini
Tohumların sana verirken rüya gibi gençliğini
Ahhh yurdum

Onları da bir köprüde vurdurdun.

Serdar Gülsoy